

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3785/2024
06.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, Марије Терзић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Пашајлић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Даница Шуловић Живковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 1169/23 од 12.09.2023. године, у седници одржаној 06.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 1169/23 од 12.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 1169/23 од 12.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П 508/19 од 09.05.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части исплати 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.05.2023. године као дана пресуђења до исплате. За више од досуђених до тражених 300.000,00 динара са законском затезном каматом од утужења до исплате тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за законску затезну камату на износ утврђен у ставу првом изреке почев од 16.10.2019. године до подношења тужбе до 09.05.2023. године као дана пресуђења. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да тужени уклони текст под насловом „Ријалити шоу лепеза општинских злоупотреба у Великом Градишту епизода: ... 1. део“ са сајта „ТРК NEWS“ под претњом плаћања новчаног износа од 10.000,00 динара у корист тужиље за сваки дан неизвршавања обавезе након правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у којем је тражено да увод у изреку пресуде тужилац објави у дневном листу „Реч народа“ о свом трошку. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 152.800,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 1169/23 од 12.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу петом изреке тако што је обавезан тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 152.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је захтев тужиље за накнаде штете због повреде части и угледа услед објављених информација на интернет порталу чији је администратор и власник тужени, а побјаним нижестепеним пресудама правноснажно је одлучено делимичним усвајањем тужбеног захтева. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Образложења нижестепених одлука о основаности тужбеног захтева, не одступају од постојеће судске праксе и владајућих правних схватања у тумачењу и примени релевантног материјалног права за пресуђење ове правне ствари - Закона о облигационим односима, а спорно правно питање, питање постојања пасивне легитимације и одговорности туженог за проузроковање штете, на начин на који се ревизијом указује, није од општег интереса ни у интересу равноправности грађана, јер је везано за конкретно чињенично стање у решењу спорног односа странака.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужба ради накнаде штете поднета је 16.10.2019. године. Вредност предмета спора је 300.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу

Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Из изложених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**